

Propast Zrinskih i Frankopana

Zrinsko-frankopanska urota, bio je pokret hrvatskog i ugarskog plemstva protiv apsolutističke politike Habsburgovaca u razdoblju od 1664. do 1671. godine. Pokušali su oduprijeti se nastojanjima bečkog dvora da Hrvatskoj i Ugarskoj nametne centralizam i apsolutizam. Neuspjeh urote označio je kraj starih velikaških obitelji Zrinskih i Frankopana. Zrinski i Frankopan 18. travnja 1671. godine osuđeni su zbog uvrede kralja i izdaje zemlje na strašnu smrt odsijecanjem desne ruke i glave. Noć uoči pogubljenja, dvojica velikaša posljednji su se put sastala i oprostila te su napisali oprostajna pisma svojim suprugama, Ani Katarini Zrinski i Juliji Naro Frankopan. Oprostajno pismo Petra Zrinskoga svojoj ženi Katarini (*Moje drago serce*) već je 1671. godine prevedeno na nekoliko svjetskih jezika. Dne 30. travnja 1671. godine sva su gradska vrata u Bečkome Novom Mjestu bila zatvorena, a stratište je okružila naoružana vojska. Kao posebna milost osuđenima je oprostena kazna odsijecanja ruku. Prije smaknuća dvojice velikaša, kao i njihove obitelji, lišeni su plemstva, a njihova imanja zaplijenila je država. Tako su nakon dugotrajne istrage bili osuđeni i pogubljeni Petar Zrinski i Fran Krsto Frankopan na zgražanje i zaprepaštenje Hrvatske i Ugarske, te čitave Europe.

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedjeljak, 30. travnja	18.30 + Fran Krsto Frankopan i Petar Zrinski; Roža, Tone i Ive Lončarić; Mirko i Slavica Ležaja; ob. Uremović i ob. Redžić
Utorak 1. svibnja	18.30 + ob. Žlimen i ob. Žilić 19.00 VOJNOVAC: Pobožnost Sv. Anti (7. utorak)
Sri, 2. svibnja	18.30 Na čast Sv. Josipu: Po nakani (al)
Čet, 3. svibnja	18.30 Po nakani (al)
Pet, 4. svibnja	18.30 . Kate Božičević; Slave i Marica Mihalić; Zdravko Božičević
Subota 5. svibnja SV. FLORIJAN	17.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 18.30 PROSLAVA SV. FLORIJANA S VATROGASCIMA Na čast Gospe od Čudesa; + Želimir Božičević
6. Uskrsna <i>6. svibnja</i>	10 OŠTARIJE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Franjo Špehar 17 SKRANIDK: + Ivan Žilić i Marijana Kirasić

- 1. SVIBANJSKA POBOŽNOST – molitva krunice u Marijinom mjesecu svibnju.**
- 2. KATEHEZA** za sve vjeroučenike je u utorak 1. svibnja u 18 sati na svibanjskoj pobožnosti koju predvode ovogodišnji krizmanici. Pobožnost završava Sv. Misom.
- 3. SUSRET MLADIH** naše G-S biskupije održat će se 1. svibnja na Udbini u CHM.
- 4. PRVOPRIČESNICI** – kateheza u srijedu od 16 do 17.30 sati.
- 5. ZAMOLBA PP Ogulin** – upućena Župnom uredu da se obavijeste vjernici na vjerskim susretima o sigurnosti cestovnog prometa bilo prijevoznim sredstvima bilo pješaka.

347. GODINA pogibije ZRINSKIH I FRANKOPANA

U ponedjeljak, 30. travnja u 18.30 h u Svetišću ćemo imati Sv. Misu za hrvatske stradalnike Petra Zrinskoga i Frana Krstu Frankopana povodom obljetnice smrti.

PROSLAVA SV. FLORIJANA – ZAŠTITNIKA VATROGASACA

U subotu, 5. svibnja u Oštarija će se održati proslava Sv. Florijana, zaštitnika vatrogasaca Područne vatrogasne zajednice Ogulin koja broji 12 društava. Sv. Misa je u 18.30 sati, a potom predavanje g. Đure Deželića u Vatrogasnom domu Oštarije.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

MISAL
1483

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

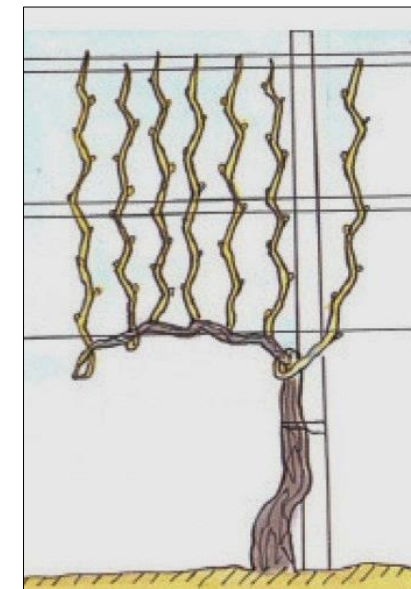
29. travnja 2018. • 5. Uskrsna • God. IX. • br. 17 (400)

Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Ja sam istinski trs, a Otac moj – vinogradar. Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese. Vi ste već očišćeni po riječi koju sam vam zborio. Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa. Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te gore. Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. Ovim se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici.«

Riječ Gospodnja. (Iv 15, 1-8)

Trs i loza

Čuli smo (Iv 15, 1-8). Govori o trsu i lozi (naši stari bi radije rekli o čokotu i lozi). Znamo vjerojatno da vinova loza pušta duboko korijenje. Tako se kroz nekoliko godina stvori čvrst trs iz kojega izbijaju mladice – loze. Naravno odsječena loza, odnosno ona koja nije na trsu, nužno umire. Isus, dakle, za sebe veli da je trs koji nama, lozama, daje životvornu snagu. Pri tome valja zapaziti da su trs i loza jedno biće, jedno tijelo. Pavao će kasnije uzeti sličnu sliku govoreći da su vjernici tj. Crkva jedno tijelo, kojemu je glava Krist. Mi zapravo ne možemo do kraja pojmiti koliko je to čudesno i veličanstveno: mi smo s Kristom jedno tijelo, jedno biće, dionici Kristove božanske naravi. Mi ovdje na zemlji nikada nećemo moći do kraja pojmiti koliko je – u Kristu – veliko naše dostojanstvo. U svojim su molitvama veliki i sveti ljudi godinama zahvaljivali Bogu na tom silnom bogatstvu. Upravo tako: što je čovjek bliže Bogu, tim više u radosti srca zahvaljuje Bogu za taj silni dar. Evo radosne poruke za nas! Božja smo djeca, braća i sestre Kristovi, dionici nebeskih dobara i zato u jednostavnosti srca uvijek možemo klicati Aleluja – slavimo Boga! Zato nas životne muke i nedaće nikada ne mogu do kraja obeshrabriti: od Boga dolazimo i Bogu idemo.

Svibanjske pobožnosti

Svibanjske pobožnosti, odnosno izraženije čašćenje Djevice Marije tijekom mjeseca svibnja, stara je tradicija Crkve koja svoje korijene vuče još u srednji vijek. Riječ je o pučkim pobožnostima koje su nastale tako da je narod nosio pred Djevicu Mariju bukete i vijence svježeg proljetnog cvijeća, htijući na takav način njezine kipove i slike još više uresiti. Pri tome su joj pjevali razne pjesme i molili marijanske molitve, napose molitvu krunice.

S vremenom se ta pobožnost ukorijenila u cijeloj Crkvi i predstavlja narodu vrlo drag oblik štovanja nebeske Majke. Obično se pobožnost provodi po župama uz večernju misu (odatle i naziv "svibanjske večernjice"), moleći krunicu, Lauretanske litanije, pjevajući marijanske pjesme i uz izlaganje i adoraciju pred presvetim oltarskim sakramentom.

"*To je, u stvari, mjesec u kojemu će kršćani u hramovima i u obiteljskim domovima gorljivije i srčanije uzdizati Mariji prinos svojih molitava i pobožnosti. To je ujedno mjesec u kome će više i obilatije silaziti na nas darovi božanskog milosrđa.*" (Papa Pavao VI.)

Razmišljanje o Marijinom mjesecu svibnju

Kad bih trebala odabrati svoj najdraži mjesec, to bi bio svibanj. Kao da nas njegova proljetna nesputana ljepota i ozelenjena blistava priroda iznova tjeraju da se osjećamo, baš poput prirode same, življima nego proteklih mjeseci. Čovjek i priroda, ruku pod ruku, baš onako na tragu sv. Franje, svakog proljeća čine predivan sklad u buđenju vlastite vitalnosti.

Sasvim je logično da to posebno lijepo doba posvećujemo Najposebnijoj. Kad pomislimo na taj mjesec, asocira nas na ljepotu, na cvijeće, na buđenje novog života... a na koga nas ti pojmovi uopće mogu podsjetiti ako ne na nju – Mariju?

Marija jest naša majka i utječemo joj se vjerno kroz cijelu godinu, i iako u svibnju ne slavimo niti Djevičino rođenje na zemlji, nit uznesenje na nebo, cijeli mjesec je jedna velika počast i slavljenje majke svih ljudi.

Čašćenje Gospe u mjesecu svibnju lijepa je crkvena tradicija koja datira još iz srednjeg vijeka. Stavljanje vijenca od ruža pred Gospine noge običaj je koji se vrlo brzo ukorijenio u puku, koji je čašćenje upotpunjavao moljenjem krunica i litanija, pjevanjem marijanskih pjesama, posebnim hodočašćima, i kao kruna tu je ono na što nas Marija oduvijek majčinski strpljivo upućuje -klanjanje pred Presvetim kao

vrhunac njene majčinske manifestacije, tako jednostavno a istinito izrečen u poznatoj izjavi „po Mariji k Isusu“.

Tu je i Majčin dan, dan kada svaka žena koja je osjetila radost majčinstva u sebi osjeća dio Marije i bude, više nego ijednog drugog dana, s njome jedno. Kako se tome ne radovati?

I sama se na poseban način radujem ovih dana. Šetala sam jučer svojom ulicom i zastala pred jednom kućom. I inače je drugi dan u svakom mjesecu dan

kad mi je Gospa posebno u mislima, jer tada molim za njene nakane, a kada se taj datum poklopi s mjesecom svibnjom i predivnim sunčanim danom, radosti nema kraja! Zastala sam tako pred tom kućom i zadržano promatrala kako joj je ulaz u dvorište cijeli okićen kolopletom predivnih mirisnih ruža intenzivno crvene boje. Oville su u svojoj raskoši vrata, isplele svojim cvjetovima pravu živicu, pozivajući svakog namjernika da zastane i divi se njihovoj neobičnosti i ljepoti. U sekundi mi je u mislima bila ona. Zbilja, ovo je mjesec kada nas svaka sitnica na svakom koraku upućuje na nju! Uputila sam joj strelovitu molitvu, koja je bila više zahvala Majci što sam još jednom postala majka, pomišljajući kako sam upravo u biti izvršila jednu malu intimnu svibanjsku pobožnost.

Pozvani smo da ih činimo svi! Čašćenje svibanjske kraljice nisu samo izmoljene krunice i rešenje oltara. Častiti je možemo otvaranjem svojih srca i prema njoj, njezinu Sinu, ali i svim ljudima u svojoj okolini. Bezbrojne su prigode u danu kada možemo makar na minutu zastati i uputiti joj misao punu ljubavi i vjernosti i u tom duhu proživjeti cijeli taj dan. Osjetiti Božju ljubav na djelu, ali i prelijevati je kao iz prepunjene čaše na svoju okolinu, glavni je smisao našeg postojanja. Primanje ne ide bez davanja.

Probajmo dakle vršiti ovih dana stotine malih svibanjskih pobožnosti. Izrazimo ih u poljupcu djetetu, u riječima ljubavi onima koje volimo a nikada im to ne kažemo, pruženom rukom nekome tko treba našu pomoć, a da ništa ne očekujemo za uzvrat. Neka svaki, pa i naizgled najbeznačajniji mali čin ljubavi bude jedna mala svibanjska pobožnost, nova ružica u vijencu kojim častimo Mariju. Postanimo u pravom smislu riječi djeca dostojna svoje majke. (Nikolina Nakić BITNO.NET)

